

ikke turdet foretage Lægning af Spor paa denne Strækning af Frygt for, at man kunde komme til at mangle Skinner og Sveller til den almindelige Vedligeholdelse af Statsbanestrækninger. Denne Mangel paa Skinner og Sveller gør sig jo gældende mange Steder i Landet, men da ikke mindst paa et saadant Sted, hvor det drejer sig om en helt ny Bane. Der er for nylig afsluttet nye Kontrakter om Levering af Sveller og Skinner fra Udlandet, men det er usikkert, naar Leveringen kan begynde. Saa snart Leveringen af disse nye Indkøb begynder at komme i saadan Gænge, at man kan skænke dem nogen Tillid, vil den resterende Del af Arbejdet paa Brande—Funderstrækningen blive fuldført. Kunde man da ikke, siger det ærede Medlem fra Give, bruge dansk Gran til Sveller? Der findes jo store Plantager i Banens Opland, f. Eks. Jøllund og Gludsted, og derfra maatte man kunne faa Gransveller. (N. C. Jensen: Palsgaard!). Ja, ogsaa den kan nævnes; men det har vist sig, at det Antal Sveller, disse Plantager vilde være i Stand til at levere, vilde være ganske utilstrækkeligt. Dertil kommer, at de er meget dyre, og endelig, at de er uhyre lidet egnede. Man kan for Tiden slet ikke fremskaffe Imprægneringsvædske; man skulde altsaa nedlægge dem her uden Imprægnering, det vil sige, at man højst kunde regne med, at de skulde være i 3 Aar. Nu henstiller jeg til det ærede Medlem, om han virkelig kunde mene det forsvarligt at anlægge en helt ny Bane, som dog skulde have nogen Betydning, paa en saadan Maade, at man i Løbet af saa ganske faa Aar skulde være nødt til at gøre dette Arbejde om igen. Jeg kan ikke tro, det er det ærede Medlems Ønske.

Det ærede Medlem fra Give omtalte endvidere i denne Forbindelse Sporudvidelsen ved Brande Station, hvortil der ogsaa er en Bevilling. Men Forholdet er det samme der som ved saa mange andre Stationer, hvor der er planlagt store Udvidelser: Arbejdet kan ikke lade sig gøre af Mangel paa Materiel.

Jeg skal her indskyde, at det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) udtalte, at man ved forskellige Lejligheder saa, hvor haardhændet Statsbanerne tog paa ganske smaa Ting. Som Eksempel nævnte han, at Beboerne i Ejstrup, der har forpligtet sig til at bidrage til Stationsanlægget der med 20.000 Kr., nu har ønsket at blive fri for at yde dette Bidrag eller dog at faa det betydeligt nedsat. Det ærede Medlem anfører det herpaa givne Afslag som Eksempel paa, med hvilken Haardhændethed Stats-

banerne gaa frem i Smaating. Forholdet er det, som det ærede Medlem ogsaa delvis oplyste, at Beboerne i Ejstrup ikke var tilfredse med Stationens Beliggenhed, saaledes som den var planlagt, og saaledes som Ekspropriationskommissionen ønskede den anlagt; de vilde have den til at ligge nærmere den egentlige Ejstrup By, men dette vilde koste ikke saa ganske lidt. Paa det Tidspunkt, da de første Forhandlinger fandt Sted, var man ikke klar over det. Den Gang tilbød Beboerne at betale 10.000 Kr., hvilket Banedirektionen tog til Efterretning, men uden at svare noget egentligt derpaa, netop fordi man ikke vidste, hvad Bekostningen vilde blive. Senere blev Bekostningen regnet ud til at blive 40.000 Kr. og man forlangte saa 25.000 Kr. som Bidrag fra Ejstrup Beboeres Side. Dette blev imidlertid afslaaet, men da Ekspropriations- og Besigtigelseskommissionen kom derover, stillede man Beboerne i Ejstrup Valget mellem at betale 20.000 Kr., altsaa Halvdelen af Bekostningen, som Bidrag til Stationens Flytning eller finde sig i, at Stationen kom til at ligge der, hvor Ekspropriationskommissionen fandt at den burde ligge. Beboerne i Ejstrup indgik saa paa at betale de 20.000 Kr. Der foreligger altsaa her en fuldstændig uangribelig Overenskomst imellem Ekspropriationskommissionen og Beboerne i Ejstrup. Man kan ikke paastaa, at denne Overenskomst er haandhævet synderlig stærkt, thi man har ikke en Gang krævet Pengene endnu og vil ikke gøre det, før det Tidspunkt kommer, da Stationen er fuldt færdig og Banen skal tages i Drift. Jeg for mit Vedkommende mente, at det var tilstrækkeligt Hensyn at vise Beboerne i Ejstrup, at man ikke vilde kræve alle Pengene paa een Gang, men give Beboerne Lejlighed til at betale dem over en Aarrække, saaledes at Betalingen ikke kunde siges at være særlig byrdefuld for dem. Jeg henstiller til det ærede Medlem at svare mig paa, hvorledes Statsbanerne skal behandle udestaaende Fordringer. Naar Statsbanerne har en udestaaende Fordring paa 20.000 Kr., og Debitor saa kommer og siger: „Det passer mig ikke rigtig at betale, jeg ønsker at slippe med det halve“, maa Statsbanerne jo sige ja eller nej; men naar de siger nej, er det saa Bevis for, at de tager haardhændet paa Smaating? Saaledes er Forholdet jo her.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) omtalte den midtsjællandske Bane. En stor Del af Jordarbejderne paa denne Banestrækning er udbudt allerede i Fjor Vinter, og Arbejdet derpaa er i god Gænge. Det ærede Medlem omtalte et Stykke Syd